

حرکت

شماره ۶ - پاییز ۱۳۷۹

ص ص : ۵-۲۲

میزان تناسب دروس دوره کار دانی تربیت بدنی با نیازهای شغلی دبیران این رشته

دکتر احمد رضا نصر اصفهانی - سعید جاوید پور

استاد یار دانشگاه علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه اصفهان
کارشناس ارشد مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی

چکیده

درس تربیت بدنی تا حد زیادی موجب سلامت جسمانی و روانی دانش‌آموزان می‌شود و به موفقیت آنها در سایر نیز درس‌ها کمک می‌کند. متأسفانه اجرای این درس در مدارس، با مشکلات زیادی رو بروست که مانع تحقق هدف‌های این درس می‌شود. از مهمترین مشکلات این درس، پایین بودن مهارت و تخصص معلمان آن می‌باشد، که متأثر از آموزش آنان است. از این رو در این تحقیق، برنامه‌های درسی دوره کار دانی تربیت بدنی مورد بررسی قرار گرفته است. جامعه آماری این تحقیق، کلیه دبیران فارغ التحصیل دوره‌های کار دانی تربیت بدنی (۱۵۰ نفر) و کلیه کارشناسان (دست اندکاران) تربیت بدنی مدارس شهر اصفهان (۱۵ نفر) می‌باشد. برای جمع آوری اطلاعات از دبیران از پرسشنامه محقق ساخته‌ای با ۴۳ سؤال بسته پاسخ و سه سؤال باز پاسخ و در مورد کارشناسان، از مصاحبه‌ای با شش سؤال کلی استفاده شده است. از بررسی یافته‌های تحقیق مشخص شد دبیران و کارشناسان، معتقد به ناکافی بودن درس‌های ورزشی این دوره هستند، لیکن در مورد درس‌های مرتبط با ورزش، مانند کمک‌های اولیه و درس‌های مربوط به حرفة معلمی، دیدگاه‌های دبیران و کارشناسان متفاوت است.

معلم تربیت‌بدنی، کاردانی تربیت‌بدنی و برنامه‌ریزی درسی رشته تربیت‌بدنی

مقدمه

در نظام تعلیم و تربیت، ضرورت وجود درس تربیت‌بدنی غیرقابل انکار است، زیرا تربیت جسم در کنار تربیت روح به دانش آموزان کمک می‌کند تا مسیر کمال را طی کنند. اگر برنامه‌های این درس در سطح مطلوبی انجام شود، تأثیر چشمگیری در پرورش جسمی و روحی شاگردان خواهد داشت. اجرای صحیح این درس در مدارس به عوامل متعددی مانند مهارت‌ها و سطح تخصص معلمان، میزان علاقه‌مندی آنها به کار خود، میزان علاوه و انگیزه شاگردان و همکاری مسئولان مدرسه و ادارات آموزش و پرورش بستگی دارد. سطح تخصص و مهارت معلمان از جمله مواردی است که در اجرای این درس نقش بسیار مهمی را ایفا می‌کند. معلم تربیت‌بدنی به عنوان مجری این درس در تماس رو در رو با دانش آموزان است و میزان تحقق اهداف درس تربیت‌بدنی، بستگی زیادی با توانایی او در زمینه انتقال مطالب آموزشی و تربیتی به شاگردان دارد. اگر چه بنا به گفته مشرف جوادی (۱۳۷۹، ص ۸۳) در حال حاضر تحولات چشمگیری در تربیت‌بدنی و ورزش کشور ایجاد شده‌است. اکثر تحقیقات انجام شده در داخل کشور در خصوص تربیت‌بدنی مدارس، بیانگر پایین بودن سطح تخصص، مهارت و مدرک تحصیلی معلمان این درس می‌باشد.

از جمله این تحقیقات پژوهش انجام شده توسط آقای^۱ سجادی (۱۳۶۸) می‌باشد. ایشان بیان کرده‌اند که ۶۶ درصد معلمان ورزش مدارس ابتدایی شهر تهران، مدرک تحصیلی تربیت‌بدنی ندارند. همچنین آقای جلیلی (۱۳۶۹) در پژوهشی در خصوص وضعیت درس تربیت‌بدنی در شهرستان باختران، بیان نموده که از میان معلمان ورزش، ۲۵ درصد دارای صلاحیت علمی و تخصصی لازم نیستند. پژوهش دیگری که توسط خانم کریمی (۱۳۶۹) در خصوص بررسی وضعیت ورزش دیبرستان‌های دختران تهران انجام شده، کمبود معلمان متخصص را یکی از مشکلات اجرای این درس

۱- شایان ذکر است که هر چند در نگارش این مقاله از اصول A.P.A (انجمن روان‌شناسان آمریکا) بهره گرفته شده و بر این اساس نباید از القاب خانم، آقا، دکتر و غیره استفاده شود، اما به لحاظ تفاوت‌های موجود بین فرهنگ حاکم بر کشور ما و فرهنگ مردم مغرب زمین سیاسی، در متن این مقاله از القاب در حد معقول استفاده شده است.

Archive of SID

دانسته است. در پژوهشی که در خصوص برنامه های درس تربیت بدنی استان گیلان توسط آقای همتی نژاد (۱۳۶۹) انجام شده است، مشخص شده که بیش از نیمی از دبیران تربیت بدنی مدارس متوجه این استان دیپلمه اند. در پژوهش دیگری که توسط آقای شیرعلی (۱۳۷۱) درباره وضعیت موجود درس تربیت بدنی در مدارس استان اصفهان انجام شده، مشخص گردیده است که مسئولان و معلمان تربیت بدنی از لحاظ مدرک تحصیلی در سطح پایینی قرار دارند و بسیاری از آنها در رشته های غیر از تربیت بدنی تحصیل کرده اند. در نهایت در تحقیقی که توسط آقای سلطانی و خانم هادی پور در سال ۱۳۷۳ در مورد مشکلات درس تربیت بدنی در استان چهارمحال و بختیاری انجام شده مشخص شده است که این استان با کمبود شدید معلم ماهر و متخصص برای این درس رو بروست.

پایین بودن کیفیت آموزش معلمان تربیت بدنی و کیفیت تخصصی آنها در مقاطع تحصیلی آموزش و پرورش مشهود است، بلکه دانشکده های تربیت بدنی کشور نیز از لحاظ کمی و کیفی با مشکل نیروی انسانی متخصص مواجهند (کوزه چیان، ۱۳۷۹). شاید این کمبود یکی از عوامل تأثیرگذار بر کمبود معلم تربیت بدنی در مدارس و پایین بودن کیفیت تخصصی آنها باشد.

با توجه به پایین بودن سطح تخصص و مهارت معلمان تربیت بدنی، بررسی محتوای دوره های تربیت معلم این درس دارای اهمیت زیادی است. در کشور ما تربیت معلم برای این درس در سطح بالاتر از دیپلم در دو مقطع کارداری و کارشناسی انجام می شود. دانشسراهای راهنمایی تهران و مشهد برای اولین بار در سال ۱۳۵۶ رشته کارداری تربیت بدنی را راه اندازی نمودند. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، مرکز تربیت معلم پسرانه شهید چمران و مرکز تربیت معلم دخترانه نسیبه در تهران در سال ۱۳۶۰ اقدام به پذیرش دانشجو معلم برای رشته تربیت بدنی کردند. دو سال بعد (سال ۱۳۶۲) مرکز تربیت معلم پسرانه شهید چمران اصفهان نیز به پذیرش دانشجو در این رشته مبادرت نمود (کریمی، ۱۳۷۳، صص ۱۹۶ - ۱۹۴).

علاوه بر دوره های مذکور که به صورت پیوسته اند، وزارت آموزش و پرورش از طریق دوره های ضمن خدمت از میان معلمان ورزش دارای دیپلم نیز اقدام به پذیرش و تربیت دانشجو می نماید که این افراد پس از طی دوره در چهار تابستان، موفق به اخذ مدرک کارداری تربیت بدنی می شوند. هر چند بر نامه های درسی دوره های کارداری ضمن خدمت تربیت بدنی با دوره های کارداری مرکز تربیت معلم رشته تربیت بدنی تقریباً یکسان است، لیکن افراد پذیرفته شده در دوره های ضمن خدمت به علت اینکه دارای چند سال سابقه و تجربه کاری بوده اند، در بد و ورود به این دوره ها معمولاً از لحاظ علمی و

Archive of SID

حرقهای قوی تر از افواه پذیرفته شده در مراکز تربیت معلم رشته تربیت بدنی هستند. این امر ضرورت بهینه ساختن برنامه های درسی دوره کارданی تربیت بدنی مراکز تربیت معلم را خاطر نشان می سازد. دوره های کارشناسی برای اولین بار در سال ۱۳۳۵ در دانشسرای عالی تهران راه اندازی شد. از آن زمان به بعد دانشگاه های زیادی اقدام به ایجاد این رشته نمودند که از جمله می توان به دانشگاه تهران در سال ۱۳۴۵، مدرسه عالی ورزش در سال ۱۳۵۱ و دانشگاه اصفهان در سال ۱۳۶۲ اشاره کرد. دوره کارشناسی تربیت بدنی به علت طولانی تر بودن مدت تحصیل، قادر است تا حدود زیادی، نیازهای علمی و مهارتی دانشجویان را برآورده کند. لیکن در دوره های کاردانی، به علت محدود بودن زمان، نسبت به دوره های کارشناسی، تنها بخشی از درس های دوره کارشناسی تدریس می شوند. به همین دلیل، ضروری است که برنامه های درسی این دوره مورد بررسی قرار گیرند. این بررسی می تواند قوت ها و ضعف های دوره را شناسایی نموده و با ارائه راهکارهایی در جهت رفع نواقص، زمینه تربیت معلمانی آگاه و با مهارت های کافی برای این درس را فراهم کند.

بديهی است که برتری برنامه های درسی دوره کارشناسی نسبت به کاردانی نسبی است و گرنه دوره کارشناسی نیز ضعفهایی دارد که در جای خود باید مورد توجه محققان و دست اندر کاران قرار گیرد. کوزه چیان (۱۳۷۹، ص ۵۱) پیشنهاد نموده است که باید یک بازنگری اساسی در سرفصل دروس، تعداد دروس و واحد های عملی و نظری دوره کارشناسی تربیت بدنی صورت گیرد.

برنامه درسی دوره کاردانی تربیت بدنی شامل ۶۸ واحد درسی است. از این تعداد ۱۳ واحد را درس های عمومی مانند زبان فارسی، معارف اسلامی و اخلاق اسلامی تشکیل می دهند که در این تحقیق مورد بررسی قرار نگرفته اند. دلیل این امر، مشترک بودن این درس ها در تمام رشته های تربیت معلم بوده است. درس های تربیتی مانند روانشناسی و کلیات روش ها و فنون تدریس، دسته دیگری از درس های این دوره است که ۱۳ واحد می باشند. این درس ها توانایی های لازم برای حرفه معلمی را در فرد ایجاد می کنند، از این رو تحت عنوان درس های مربوط به حرفه معلمی مورد بررسی قرار گرفته اند. درس های اصلی و تخصصی این دوره ۴۲ واحد است که تحت دو عنوان درس های ورزشی مانند فوتbal، والیبال و بسکتبال و درس های مرتبط با ورزش مانند آناتومی انسانی، فیزیولوژی ورزشی و حرکات اصلاحی مورد بررسی قرار گرفته اند. شایان ذکر است که دروس تخصصی دوره کارشناسی تربیت بدنی به دو گروه نظری مانند فیزیولوژی ورزشی و دروس عملی مانند فوتbal تقسیم می شود که با دسته بندی انجام شده در دوره کاردانی متفاوت است. بنابراین هدف این پژوهش، بررسی برنامه های

Archive of SID

درسی دوره کاردانی تربیت بدنی، به منظور تشخیص نقاط قوت و ضعف دوره و ارائه پیشنهادها و راهکارهایی برای بهبود دوره می‌باشد. برای تحقق این هدف، شش سؤال در زمینه‌های مختلف مطرح شده لیکن به علت گستردگی نشدن مقاله فقط سه سؤال مورد بررسی می‌شود.

روش تحقیق

وظایف دبیران ورزش مدارس که فارغ‌التحصیل دوره‌های کاردانی تربیت بدنی می‌باشند، می‌توانند مشخص نماید که برنامه‌های درسی این دوره تا چه حد جوابگوی نیازهای شغلی آنان است. از این رو در این پژوهش، برنامه‌های درسی دوره کاردانی تربیت بدنی از طریق نظرخواهی از دبیران و کارشناسان (روش توصیفی - پیمایشی) مورد بررسی قرار گرفته است.

جامعه آماری

جامعه آماری این تحقیق کلیه دبیران فارغ‌التحصیل مراکز تربیت معلم رشته تربیت بدنی (۱۵۰ نفر) جامعه آماری این تحقیق را تشکیل می‌دهند. به علت اینکه تعداد دبیران مورد پژوهش ۱۵۰ نفر بوده و امکان استفاده از نظرهای تمام آنها وجود داشته است، به سبب افزایش اعتبار یافته‌ها، کلیه این افراد در تحقیق شرکت داده شدند. بنابراین در این تحقیق نیازی به نمونه‌گیری نبوده است (باتاچاریا و همکاران، ۱۳۷۵).

در مورد کارشناسان، (مسئولان و دست‌اندرکاران تربیت بدنی مدارس شهر اصفهان)، باید گفت ۱۵ نفر از آنها بر حسب تخصص و مسئولیت‌هایشان در زمینه تربیت بدنی انتخاب شدند. این افراد شامل هفت نفر از مسئولان و دست‌اندرکاران تربیت بدنی نواحی پنج گانه آموزش و پرورش شهر اصفهان، هفت نفر از افراد دارای مدرک بالاتر از کارشناسی در رشته تربیت بدنی که در مراکز تربیت معلم و دانشگاه‌ها به تدریس اشتغال دارند و یک نفر که مسئولیت کارشناسی تربیت بدنی آموزش و پرورش استان را به عهده دارد می‌باشد.

در مدارس شهر اصفهان، ۴۸۳ معلم تربیت بدنی به کار اشتغال دارند که از این تعداد، ۱۷۳ نفر دارای مدرک تحصیلی دیپلم، ۱۸۸ نفر فوق دیپلم، ۱۱۳ نفر کارشناسی، ۸ نفر کارشناس ارشد و یک نفر دارای مدرک تحصیلی دکترا می‌باشد. این شهر ۱۰۰۳ مدرسه دارد (۴۵۴ مدرسه، ابتدائی، ۲۹۰ مدرسه، راهنمایی و ۲۵۹ مدرسه متوسطه).

ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات

برای جمع‌آوری اطلاعات این پژوهش از پرسشنامه، مصاحبه و بررسی استناد و مدارک استفاده شده است. برای بررسی نظرهای دبیران از پرسشنامه محقق ساخته شامل ۴۳ سؤال بسته پاسخ در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت^۱ و سه سؤال باز پاسخ استفاده شده است.

برای اطمینان از روایی یا اعتبار پرسشنامه، از قضاوت صاحب‌نظران استفاده شد. به این منظور متن اولیه پرسشنامه در اختیار هفت تن از استادی دانشکده علوم تربیتی دانشگاه اصفهان و آموزش و پرورش قرار داده شد و نظرهای اصلاحی آنها در پرسشنامه مورد استفاده قرار گرفت.

به منظور بررسی پایائی پرسشنامه، این ابزار در مطالعه مقدماتی^۲ به طور تصادفی بین ۴۰ نفر از اعضاء جامعه آماری توزیع و از آنها خواسته شد تا ضمن پاسخ به سؤالات، نظرشان را در مورد ایرادهای موجود در پرسشنامه و نحوه نگارش آن بیان کنند. سپس اطلاعات به دست آمده مورد بررسی آماری قرار گرفته و از این طریق نسبت به پایابودن پرسشنامه اطمینان حاصل شد. ضریب پایایی پرسشنامه از روش ضریب آلفای کرونباخ^۳، تعیین گردید.

برای بررسی نظرهای کارشناسان، از مصاحبه‌ای شامل شش سؤال استفاده شده است. در ضمن علاوه بر ثبت گفته‌های کارشناسان، هفت جدول که حاوی سؤالاتی مشابه با سؤالات پرسشنامه بودند نیز در اختیار آنها قرار داده شد و به این ترتیب اطلاعات عمیق و مناسبی از کارشناسان جمع‌آوری گردید.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

همان طور که گفته شد، در این تحقیق از تمامی جامعه استفاده شده و لزومی به نمونه‌گیری و استفاده از آمار استنباطی نبوده است، از این رو فقط از روش‌های آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین، انحراف معیار و رسم جداول و نمودارها) برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شده است.

در خصوص نحوه کمی نمودن اطلاعات، ابتدا طیف پنج درجه‌ای لیکرت با توجه به مقیاس‌های داده شده نمره گذاری شده است. به این ترتیب که به پایین ترین میزان، نمره یک و به بالاترین میزان، نمره پنج داده شده است. به عبارت دیگر، هر چه نمره داده شده به یک درس به پنج نزدیکتر باشد بدین معنی

1- Likert

2- pilot study

3- Coronbach's alpha coefficient

Archive of SID

است که آن درس تناسب بیشتری با نیازهای دبیران تربیت بدنی داشته است. نقطه برش در سؤالات اساسی تحقیق میانگین طیف یا عدد سه در نظر گرفته شده و بر این اساس، نمرات پاسخگویان در مورد هر سؤال به دو طبقه کمتر و بیشتر از سطح متوسط تقسیم گردیده است.

اطلاعات حاصل از مصاحبه‌ها به دو صورت تجزیه و تحلیل شده‌اند. ابتدا اطلاعات حاصل از جدول‌های مصاحبه به همان طریق بیان شده در مورد پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفتند و سپس پاسخ‌ها و توضیحات کارشناسان به شیوه حیطه‌بندی بررسی شدند.

یافته‌های تحقیق

همانطور که گفته شد یافته‌های این مقاله پیرامون سه دسته از درس‌های دوره کاردانی تربیت بدنی است که ذیل سه سؤال ارائه می‌شوند:

در مورد سؤال اول، یعنی میزان تناسب درس‌های ورزشی دوره کاردانی تربیت بدنی با نیازهای شغلی دبیران ورزش، یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که ۷/۸۰ درصد (۱۲۱ نفر) دبیران، میزان تناسب درس‌های ورزشی دوره را در حدی کمتر و ۳/۱۹ درصد (۲۹ نفر) این میزان را در حدی بالاتر از متوسط دانسته‌اند. در مورد کارشناسان نیز ۳/۹۳ درصد (۱۴ نفر) این میزان را در حدی کمتر از متوسط و ۶/۷ درصد (یک نفر) در حدی بیشتر از متوسط دانسته‌اند که با نظرهای دبیران کاملاً همخوانی دارد.

توزیع فراوانی و درصد پاسخ‌های دبیران و کارشناسان در مورد درس‌های ورزشی این دوره در جدول شماره یک ارائه شده است. همانطور که مشاهده می‌شود در مورد کارشناسان، بیشترین میزان میانگین مربوط به درس شنا با ۴/۳ درصد، در مورد دبیران مرد، مربوط به درس ژیمناستیک با ۳/۳ درصد و در مورد دبیران مربوط به درس‌های آمادگی جسمانی و دو و میدانی با ۲/۳ درصد است که همگی نشان دهنده آن است که این درس‌ها جوابگوی نیازهای شغلی آنها نیست.

جلول ا: توزیع فرایانی و درصد پاسخ های دییران و کارشناسان در مورد تفاضل درس های ورزشی دوره کارданی تربیت بدنی با نیازهای شغلی دییران تربیت بدنی

در مقایسه‌ای که بین پاسخ‌های دبیران مرد و زن در مورد درس‌های ورزشی انجام شد مشخص گردید که میانگین نمرات دبیران زن پایین‌تر از دبیران مرد است. به عبارت، دیگر دبیران مرد میزان تناسب درس‌های ورزشی دوره را بیشتر از دبیران زن دانسته‌اند. در مقایسه‌ای که بین پاسخ‌های دبیران با مدرک کاردانی و کارشناسی انجام شده مشخص گردیده است که میانگین نمرات دبیران دارای مدرک کاردانی بیشتر از دبیران دارای مدرک کارشناسی است. به عبارت دیگر، دبیران با مدرک کاردانی، عقیده دارند که درس‌های ورزشی این دوره با نیازهایشان تناسب بیشتری دارد. شایان ذکر است که افراد با مدرک کارشناسی تربیت بدنی جزء جامعه آماری این تحقیق نبوده‌اند، لکن افرادیکه در ابتدا مدرک کاردانی تربیت بدنی داشته و سپس به درجه کارشناسی نائل شده‌اند شرکت داده شده‌اند. در مقایسه پاسخهای دبیران با سابقه‌های شغلی مختلف، مشخص شد که بیشترین میانگین مربوط به دبیران با سابقه بالاتر از ۲۰ سال است.

در مورد سؤال دوم، یعنی میزان تناسب درس‌های مرتبط با ورزش دوره مانند فیزیولوژی ورزشی با نیازهای شغلی دبیران تربیت بدنی، یافته‌های تحقیق نشان می‌دهند که $\frac{2}{3}$ درصد (۱۲۴ نفر) از دبیران میزان تناسب این درس‌ها را در حد بالاتر و $\frac{7}{10}$ درصد (۱۶ نفر) این میزان را در حد کمتر از متوسط دانسته‌اند. در مورد کارشناسان $\frac{3}{4}$ درصد (دو نفر) این میزان را در حد بالاتر و $\frac{7}{8}$ درصد (۱۳ نفر) این میزان را در حد کمتر از متوسط دانسته‌اند که با نظرهای دبیران همخوانی ندارد. توزیع فراوانی و درصد پاسخهای دبیران و کارشناسان در جدول ۲ ارائه شده‌است. همان طور که مشاهده می‌شود، در مورد دبیران مرد بیشترین میانگین مربوط به درس‌های فیزیولوژی ورزشی و کمک‌های اولیه با $\frac{4}{2}$ درصد و در مورد دبیران زن مربوط به درس کمک‌های اولیه با $\frac{3}{4}$ درصد می‌باشد. بر خلاف دبیران، کارشناسان تناسب این دروس را کمتر از حد مورد نیاز دانسته‌اند از این رو بیشترین میانگین آنها مربوط به دروس مبانی تربیت بدنی و سنجش و اندازه‌گیری است که $\frac{8}{2}$ درصد می‌باشد.

جدول ۲: توزیع فراوانی و درصد پاسخ‌های دیگران و کارشناسان در مورد تناسب درس‌های مرتبط با ورزش در روزنامه کارآفرین تریست بدنسی با نیازهای شغلی دیگران تریست بدنسی

Archive of SID

در بررسی نظرهای دبیران و کارشناسان، مشخص شد که از نظر دبیران مرد بیشترین میزان تناسب مربوط به درس فیزیولوژی ورزشی با ۸۶/۶ درصد (۷۸ نفر) و کمترین میزان مربوط به سنجش و اندازه گیری در تربیت بدنی با ۴۴/۴ درصد (۴۰ نفر) می‌باشد. از نظر دبیران زن، بیشترین میزان مربوط به درس کمک‌های اولیه با ۸۶/۷ درصد (۵۲ نفر) و کمترین میزان مربوط به مبانی تربیت بدنی با ۴۱/۷ درصد (۲۵ نفر) بوده است. از نظر کارشناسان، بیشترین میزان تناسب مربوط به درس سنجش و اندازه گیری با ۲۰ درصد (سه نفر) و کمترین میزان مربوط به آناتومی انسانی و فیزیولوژی ورزشی با صفر درصد بوده است.

در مقایسه‌ای که بین نمرات دبیران مرد و زن در مورد درس‌های مرتبط با ورزش انجام شد، مشخص شد که میانگین نمرات دبیران زن در مورد این درس‌ها بالاتر بوده است. به عبارت دیگر، دبیران زن تأثیر این درس‌ها را بیشتر از دبیران مرد دانسته‌اند. همچنین در مقایسه پاسخ‌های دبیران دارای کاردانی و کارشناسی، مشخص شد که میانگین نمرات دبیران دارای مدرک کاردانی بیشتر از دبیران دارای مدرک کارشناسی است. بین دبیران با سابقه‌های خدمت مختلف، بیشترین میانگین مربوط به دبیران دارای سابقه بالاتر از ۲۰ سال است. به بیان دیگر، این دبیران تأثیر درس‌های مرتبط با ورزش دوره کاردانی تربیت بدنی را بیشتر از سایر دبیران دانسته‌اند.

در مورد سؤال سوم، یعنی میزان تناسب درس‌های مربوط به حرفه معلمی دوره مانند روانشناسی تربیتی با نیازهای شغلی حرفه معلمی، یافته‌های تحقیق حاکی از آن است که ۷۴ درصد (۱۱۱ نفر) از دبیران، میزان تناسب این درس‌ها را در حدی بیشتر و ۲۶ درصد (۳۹ نفر) این میزان را در حدی کمتر از متوسط دانسته‌اند. از نظر کارشناسان، ۲۰ درصد (سه نفر)، این میزان در حدی بالاتر از متوسط و ۸۰ درصد (۱۲ نفر) این میزان در حد پایین تر از متوسط دانسته‌اند که با نظرهای دبیران همخوانی ندارد.

توزیع فراوانی و درصد پاسخ‌های دبیران و کارشناسان در مورد درس‌های مربوط به حرفه معلمی دوره، در جدول شماره ۳ ارائه شده است. بنابر داده‌های این جدول، بیشترین میانگین کارشناسان مربوط به درس کلیات روش‌ها و فنون تدریس با ۳/۱ درصد، در مورد دبیران مرد، مربوط به درس روانشناسی تربیتی با ۳/۸ درصد و در مورد دبیران زن مربوط به درس روانشناسی عمومی با ۴ درصد می‌باشد.

جلد ۳: توزیع فراوانی و درصد پاسخ‌های دیگران و کارشناسان در مورد درس‌های مرتبط به حرفهٔ معلمی دورهٔ کاردانی تربیت‌بخش

Archive of SID

در بررسی نظرهای دبیران و کارشناسان در مورد این سؤال، مشخص شد که از نظر دبیران مرد، بیشترین میزان تناسب مربوط به روان‌شناسی تربیتی با ۴/۶۹ درصد (۶۳ نفر) و کمترین میزان تناسب مربوط به تولید و کاربرد مواد آموزشی با ۱/۳۱ درصد (۲۸ نفر) می‌باشد. از نظر دبیران زن، بیشترین میزان تناسب مربوط به روان‌شناسی عمومی با ۷۵ درصد (۴۵ نفر) و کمترین میزان تناسب مربوط به تولید و کاربرد مواد آموزشی با ۴/۳۸ درصد (۲۳ نفر) است.

از نظر کارشناسان، بیشترین میزان تناسب مربوط به کلیات روش‌ها و فنون تدریس و تولید و کاربرد مواد آموزشی با ۲۰ درصد (سه نفر) و کمترین میزان مربوط به روان‌شناسی عمومی با صفر درصد است. در مقایسه‌ای که بین پاسخ‌های دبیران مرد و زن در مورد این درس‌ها انجام شد، مشخص گردید که میانگین نمرات دبیران زن در مورد درس‌های مربوط به حرفه معلمی بیشتر از دبیران مرد است. به عبارت دیگر، دبیران زن میزان تناسب درس‌های مربوط به حرفه معلمی با نیازهای شغلی این حرفه را بیشتر از دبیران مرد دانسته‌اند.

همچنین مشخص شد که میانگین نمرات دبیران دارای مدرک کاردانی بیشتر از دبیران دارای مدرک کارشناسی است. در مورد دبیران با سابقه‌های مختلف، مشخص شد که بیشترین میانگین مربوط به دبیران با سابقه یک تا پنج سال بوده است. به عبارت دیگر این افراد چون سابقه کمتری دارند و از تجربه کاری کمتری برخوردارند، بیشتر از دبیران دیگر متکی به آموخته‌های دوره هستند و از مطالب دوره برای نیازهای مربوط به حرفه معلمی خود بیشتر بهره می‌گیرند.

بحث و نتیجه‌گیری

در مورد سؤال اول، یعنی میزان تناسب درس‌های ورزشی دوره، نتایج پژوهش بیانگر این مطلب است که از نظر دبیران و کارشناسان، میزان تناسب درس‌های ورزشی دوره در حدی کمتر از متوسط است، یعنی این درس‌ها جوابگوی نیازهای شغلی آنها نیست. در بررسی نظرهای دبیران، مشخص شد که آنان خواهان افزایش تعداد واحدهای این درس‌ها در برنامه درسی دوره می‌باشند، این تمایل به ویژه در مورد درس‌هایی مثل فوتbal، بسکتبال، والیبال، تنیس روی میز و بدمنیتون است که امکان انجام آنها در مدارس وجود دارد. از نظر کارشناسان هم در صورت امکان باید تعداد واحدهای این درس‌ها در برنامه درسی دوره افزایش یابد و در صورت عدم امکان این امر، باید برنامه این درس‌ها مورد بازنگری قرار گیرند و تغییراتی در آن‌ها انجام شود. برای مثال، درس شنا از چهار واحد به دو واحد تقلیل یابد یا به طور

Archive of SID

کلی حذف شود. درس‌های دیگری مثل کشتی و ژیمناستیک که امکان انجام آنها در مدارس وجود ندارد، حذف و به جای آنها درس‌هایی مثل هندبال به برنامه اضافه شود. در ضمن از نظر کارشناسان، درس‌هایی مثل فوتبال، والیبال و بسکتبال نیز در حد دو واحد کافی نیستند و در صورت امکان باید تعداد واحد آنها افزایش یابد.

نکته دیگر در خصوص اهمیت دروس ورزشی، انجام مسابقات مختلف در سطح مدرسه، ناحیه، استان و کشور است. ایجاد آمادگی در دانشآموزان برای رقابت‌های ورزشی و حتی انجام مسابقات، از وظایف دبیران ورزش است. این امر موجب می‌شود که معلمان ورزش به ناچار در جایگاه مریبیان تیم‌های مختلف ورزشی و داوری مسابقات مختلف انجام وظیفه کنند. از آنجاکه هدایت و تربیت یک تیم ورزشی نیازمند سطح بالایی از تخصص و مهارت در آن رشته ورزشی است، لزوم پرداختن بیشتر به آموزش درس‌های ورزشی به ویژه در دوره کارданی تربیت‌بدنی، که دوره به لحاظ زمانی محدودتر از دوره کارشناسی است مشخص می‌کند. اهمیت مریبگری ورزشی به حدی است که در بعضی از کشورهای جهان، گرایش خاصی برای این امر مهم در دانشگاه‌ها دایر شده است (مشرف جوادی، ۱۳۷۹).

در مجموع، با توجه به یافته‌ها، پیشنهاد می‌شود که درس‌های ورزشی دوره بازنگری شود و در صورت امکان تعداد واحدهای این درس‌ها افزایش یابد. در ضمن با توجه به نظرهای دبیران و کارشناسان، درس‌هایی مثل هندبال، شطرنج، بدミتون مردان و دوچرخه سواری در برنامه قرار داده شود. در صورتی که امکان قراردادن تمام این درس‌ها در برنامه وجود نداشته باشد توصیه می‌شود درس‌های اختیاری در برنامه درس‌های ورزشی قرار داده شود تا افراد بر حسب نیاز و علاقه خود، بتوانند در آنها تخصص و مهارت بیشتری پیدا کنند. گزاردن دروس اختیاری در راستای تحقق خط مشی مدرسه محوری در آموزش و پرورش و تمرکز زدایی در برنامه‌های درسی دانشگاه‌ها می‌باشد.

یکی از ضعف‌های برنامه فعلی، عدم توجه به دروس اختیاری است. این ضعف نه تنها در دوره کاردانی بلکه در کارشناسی نیز مشاهده می‌شود. خانم مشرف جوادی (۱۳۷۹) در یک بررسی تطبیقی که در مورد برنامه‌های آموزشی رشته تربیت‌بدنی ۱۳ دانشکده کشورهای آمریکا و کانادا انجام داده، به این نتیجه رسیده است که حدود ۱۳ درصد درس‌ها اختیاری بوده است. این در حالی است که میزان دروس اختیاری در کارشناسی تربیت‌بدنی کشور، ۳ درصد می‌باشد. دلایل فراوانی برای لزوم توجه بیش از پیش به درس‌های اختیاری در دوره کاردانی تربیت‌بدنی وجود دارد که از جمله آنها دو مورد زیر می‌باشد:

Archive of SID

۱) در حال حاضر دانش آموختگان کاردانی معمولاً در مدارس راهنمایی و بعضاً در دبیرستان مشغول به کار می‌باشند. اگر چه این دو مقطع تحصیلی وجود مشترکی دارند، لکن ویژگی‌های دانش آموzan آن بسیار متفاوت است و می‌طلبد که بعضی از مطالب آموزشی دوره، برای مرتبیان راهنمایی و دبیرستان متفاوت باشد که این کار با گذاشتن دروس اختیاری تا حدودی عملی خواهد شد.

۲) ورزش بستگی کاملی به امکانات موجود، شرایط آب و هوایی و فرهنگی دارد. تفاوت بسیار زیاد شرایط آب و هوایی مناطق کشور ما، استان‌های مختلف را به ورزش‌های خاصی سوق داده، به طوری که به تدریج جزء فرهنگ آن مناطق شده است. برای مثال، چون مناطق سردسیری و پرباران امکان استفاده از فضاهای باز و وسیع را در سراسر سال نداشته‌اند، از این رو به ورزش‌های سالانه مانند کشتی گرایش پیدا کرده‌اند. در حالی که مناطق گرمسیری، بیشتر از فضاهای آزاد استفاده می‌کنند و به ورزش‌هایی نظیر فوتبال روی آورده‌اند. از آنجا که در تربیت معلمان ورزش باید این واقعیات کاملاً مد نظر باشد، وجود دروس اختیاری می‌تواند این امکان را به دانشجویان بدهد که مطابق با شرایط محل کار خودشان واحدهای مناسبی را بگذارند.

با توجه به نظرهای برخی دبیران در مورد کمبود امکانات ورزشی مراکز تربیت معلم، توصیه می‌شود این مراکز از لحاظ امکاناتی مثل زمین و سالن ورزشی تجهیز شوند و در ضمن تعداد دانشجو معلمان در کلاسهای عملی به حد معقولی کاهش یابد. از این طریق امکان استفاده بیشتر دانشجویان از کلاسهای عملی فراهم می‌شود. در این راستا، استفاده از اساتید مجروب نیز می‌تواند در بهبود کیفیت آموزش این درس‌ها مؤثر باشد. علاوه بر این، توصیه می‌شود افراد با سابقه‌های ورزشی برای تحصیل در این رشته گرینش شوند تا بتوانند از مطالب آموزشی استفاده بیشتری نمایند.

در مورد سؤال دوم، یعنی میزان تناسب درس‌های مرتبه با ورزش دوره با نیازهای شغلی دبیران تربیت بدنی مدارس، نتایج پژوهش حاکی از آن است که از نظر دبیران، میزان تناسب این درس‌ها در حدی بالاتر از متوسط است. کارشناسان میزان تناسب این دروس را در حدی کمتر از متوسط می‌دانند. دلیل پایین بودن میزان تناسب این درس‌ها از نظر کارشناسان، این بوده است که این افراد حجم برخی از درس‌ها مانند کمک‌های اولیه را برای رشته تربیت بدنی کافی نمی‌دانند. برای مثال یکی از کارشناسان چنین بیان می‌کند که چون در ساعت ورزش، دانش آموزان در معرض حوادث زیادی قرار دارند معلم ورزش باید توانایی مقابله با حوادث را به طور کامل داشته باشد.

مطلوب دیگری که کارشناسان عنوان کرده‌اند، محتواهای برخی از این درس‌هاست. از نظر آنها، درس

Archive of SID

سنجهش و اندازه‌گیری با محتوای تقریباً یکسان در رشته‌های مختلف تربیت‌معلم تدریس می‌شود، در صورتی که ماهیت رشته تربیت‌بدنی ایجاب می‌کند که محتوای این درس برای این رشته با رشته‌های دیگر متفاوت باشد. ارزشیابی درس تربیت‌بدنی به صورت عملی و با انجام آزمون‌های مختلف ورزشی صورت می‌گیرد و به این لحاظ به طور کلی با ارزشیابی درس‌های دیگر تفاوت دارد. برای ارزشیابی صحیح این درس، معلم ورزش باید با انجام آزمون‌های مختلف و تبدیل نمرات آنها از حالت کیفی به کمی، توانایی کافی را داشته باشد. این توانایی از طریق درس سنجش و اندازه‌گیری که مشابه با رشته‌های دیگر است حاصل نمی‌شود و این امر موجب می‌شود که در ارزشیابی این درس سلیقه‌ها و روش‌های شخصی، جای برخی از ضوابط و مقررات را بگیرند و از دقت ارزشیابی بکاهند.

کمبود برخی از درسهای ضروری مورد دیگری است که توسط کارشناسان مطرح شده است. در زمینه برخی کارشناسان بیان کرده‌اند که جای درسهایی مثل آسیب‌شناسی ورزشی، تغذیه ورزشی و حرکت‌شناسی در میان این درسها خالی است. درس آسیب‌شناسی ورزشی به طور ویژه مورد تأکید آنها قرار گرفته است، زیرا تشخیص به موقع صدمات در ورزش از ضایعات بسیار زیادی که حاصل بی توجهی‌ها و ناگاهی‌ها در مورد صدمات ورزشی است جلوگیری می‌کند.

با توجه به نظرهای دیبران و کارشناسان در مورد این درس‌ها، پیشنهاد می‌شود که برنامه این درس‌ها مورد بررسی قرار گیرد و در صورت امکان درس‌هایی مثل آسیب‌شناسی ورزشی، حرکت‌شناسی و تغذیه ورزشی به برنامه این دروس اضافه شود. همچنین پیشنهاد می‌شود تعداد واحدهای درس کمک‌های اولیه افزایش یابد و این درس نیز به صورت عملی آموزش داده شود.

بنابر اظهار نظر برخی دیبران، کیفیت ارایه برخی از این درس‌ها مثل کمک‌های اولیه و حرکات اصلاحی پایین است. از این رو توصیه می‌شود در مورد ارایه این درس‌ها از استادان مجروب استفاده شود و سعی شود کیفیت ارایه آنها بهبود یابد. برای مثال، برای تدریس کمک‌های اولیه از پزشکان استفاده شود.

در مورد سؤال سوم، یعنی میزان تناسب درس‌های مربوط به حرفه معلمی، نتایج تحقیق نشان می‌دهند که از نظر دیبران میزان تناسب این درس‌ها با نیازهای حرفه معلمی در سطحی بالاتر از متوسط و از نظر کارشناسان، این میزان در حدی کمتر از متوسط است.

در خصوص علت پایین بودن میزان تناسب این درس‌ها از نظر کارشناسان و عدم همخوانی نظرهای آنها با دیبران می‌توان گفت که یافته‌های تحقیق از نظر کارشناسان محتوای برخی از این درس‌ها

Archive of SID

با رشته تربیت بدنی متناسب نیست. برای مثال، یکی از کارشناسان بیان داشته که محتوای درس‌های مثل تولید و کاربرد مواد آموزشی و اصول و فنون مشاوره و راهنمایی باید در این رشته با رشته‌های دیگر متفاوت باشد، حال آنکه چنین نیست. در درس تولید و کاربرد مواد آموزشی، نحوه استفاده از برخی وسایل آموزشی و کمک آموزشی برای مثال استفاده از اورهد یا ساخت اسلامید و غیره، به فرد آموخته می‌شود. در صورتی که محتوای این درس در این رشته باید به ساخت وسایل ورزشی مورد نیاز پردازد. علاوه بر این مطلب، کارشناسان عقیده دارند که انجام تغییراتی در برنامه این درس‌ها لازم است. برای مثال، کارشناسان معتقدند که درس‌های روان‌شناسی عمومی و تربیتی باید در هم ادغام و به صورت یک درس ارایه شوند و درسی با نام روان‌شناسی ورزشی در برنامه‌های درسی این دوره قرار داده شود. یکی از کارشناسان در این مورد بیان می‌دارد که درس روان‌شناسی ورزشی برای رشته تربیت بدنی ضروری است زیرا دبیران ورزش باید نحوه برخورد با مشکلاتی مثل ورزشکاران قهرمان دچار غرور یا افراد ضعیف و منزوی را فراگیرند.

برخی کارشناسان نیز معتقدند، درس‌هایی مثل مدیریت و برنامه‌ریزی ورزشی برای دبیران ورزش ضروری است و باید به برنامه درس‌های مربوط به حرفه معلمی افزوده شوند. در ضمن با توجه به اینکه درس‌های مربوط به حرفه معلمی در پی ایجاد توان لازم برای این حرفه‌اند، توصیه می‌شود که به درس‌های کارورزی نیز اهمیت بیشتری داده شود تا به صورت مکمل در کنار درس‌های حرفه معلمی بتوانند توانایی لازم برای این حرفه را در دانشجو معلمان ایجاد کنند، مسئله دارای اهمیت در مورد دوره‌های کارورزی، توجه به کیفیت آنهاست. متأسفانه در حال حاضر بیشتر به جنبه‌های کمی آن توجه می‌شود. به این صورت که پس از معرفی دانشجو معلمان به مدارس، نظارت دقیق روی آنها صورت نمی‌پذیرد و بسیاری از دانشجویان به دلیل اینکه هنوز در متن کار و وظایف خود قرار نگرفته‌اند و به ضعف‌های خودآگاه نیستند، توجه کافی به این دوره‌ها و لزوم کسب تجارت از آنها را ندارند و بعضاً با برخورد سطحی، استفاده چندانی از دوره‌های کارورزی نمی‌برند. در مورد رفع این نقص می‌توان با نظارت دقیق و دادن آگاهی در مورد ضرورت دوره‌های کارورزی، دانشجو معلمان را به استفاده بیشتر و بهتر از این دوره‌ها ترغیب نمود.

لزوم توجه جدی به کارورزی در امور ورزش مدارس، خاصه برای دانشجویان دبیری، مورد تأکید دانشگاه‌های معتبر جهان واقع شده و واحدهای نسبتاً زیادی به آن اختصاص داده شده است (مشref جوادی، ۱۳۷۹).

منابع و مأخذ

۱. باتاچاریا، جی.ک، و جانسون، آر، ای. "مفاهیم و روش‌های آماری" (مرتضی ابن شهر آشوب، و فتاح میکائیلی، مترجمان). تهران: انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۷۵.
۲. جلیلی، قوام الدین. "بررسی عوامل مانع پیشرفت درس تربیت‌بدنی در مقطع راهنمایی در شهر باختران". پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه تربیت معلم، ۱۳۶۹.
۳. سجادی، نصرالله. "بررسی نحوه اجرای درس تربیت‌بدنی در مدارس ابتدایی مناطق بیستگانه شهر تهران". پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ۱۳۶۸.
۴. سلطانی، بیات و هادیپور، مژگان. "بررسی مشکلات و تنگناهای موجود در درس تربیت‌بدنی آموزشگاههای استان چهارمحال و بختیاری". واحد پژوهش کارشناسی تربیت‌بدنی آموزش و پرورش استان چهارمحال و بختیاری، ۱۳۷۳.
۵. شیرعلی، محسن. "بررسی وضع موجود در درس تربیت‌بدنی در مدارس استان اصفهان". پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان، ۱۳۷۱.
۶. فتحی و اجارگاه، کورش. "نیازمندی در برنامه‌ریزی آموزشی و درسی". تهران: انتشارات اداره کل تربیت معلم و آموزش نیروی انسانی، ۱۳۷۵.
۷. کریمی، جواد. "نگاهی به تاریخ تربیت‌بدنی جهان". تهران: انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۷۳.
۸. کریمی، فربنا. "بررسی وضعیت جاری ورزش در دیبرستانهای دخترانه تهران". با همکاری اداره کل تربیت‌بدنی وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۶۹.
۹. کوزه‌چیان، هاشم. "بررسی وضعیت آموزشی دانشجویان دانشکده‌های تربیت‌بدنی کشور". حرکت، شماره ۴، ۱۳۷۹ - ۵۳ - ۳۷.
۱۰. مشرف جوادی، بتول. "توصیف و مقایسه برنامه‌های آموزشی رشته تربیت‌بدنی چند دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی منتخب جهان و ایران". حرکت، شماره ۴، ۱۳۷۹ - ۸۱ - ۱۰۱.
۱۱. همتی نژاد، محمدعلی. "تجزیه و تحلیل و ارزشیابی برنامه‌های تربیت‌بدنی مدارس استان گیلان". پایان نامه کارشناسی ارشد چاپ نشده، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ۱۳۶۹.